

foreliggende ulovlige tilstand og ved fortsat at tolerere, at de københavnske dagblade begynder på sætning og trykning før kl. 24 søndag aften; af hensyn til konsekvenserne for dagbladenes mandagsudgaver har ministeriet dog ikke anset det for rigtigt uden videre at bringe dagbladenes ulovlige helligdagsarbejde til ophør, men har gennem dette lovforslag villet lægge spørgsmålet op til folketingets afklarelse.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra alle sider, omend der var flere af dets enkeltheder, som gav anledning til nogen diskussion, og som nærmere drøftedes i det udvalg, der fik sagen til behandling.

Under udvalgsbehandlingen drøftedes enkelte ændringer, som dog ikke opnåede den fornødne tilslutning. Ved lovforslagets 2. behandling udtalte *N. Chr. Christensen (V)* herom:

„Jeg gav i min ordførertale principielt udtryk for ønsket om at få erstattet dispensationsbestemmelsen med en klar lovbestemmelse om, at arbejdet med mandagmorgenaviserne kunne påbegyndes kl. 19 eller 20 søndag aften, hvad der i dag er praksis. Jeg har fortsat den opfattelse, at det ville være det bedste, dels fordi man derved ville sikre den nuværende tingenes tilstand, dels fordi man ville skabe et værn mod, at helligdagsfreden blev udhulet gennem bemyndigelseslove. Jeg er yderligere blevet bestyrket heri, efter at der nu er blevet tale om *en søndageftermiddagsavis i hovedstaden*.

Der er årelang praksis for, at blade, der udkommer mandag morgen, må tage nogle aftentimer i brug søndag aften til fremstillingen. Det ønsker ingen at antaste, men hvis man nu åbner vej for at tage alle helligdagens timer i brug for at fremstille en søndageftermiddagsavis og sidenhen måske flere, ja, så bliver der ikke meget tilbage af søndagsfreden. En sådan udvikling vil jeg finde både betænkelig og upåkrævet. Det er derfor, jeg ikke er særlig begejstret for en bemyndigelseslovgivning, der kan bane vej herfor. En lovbestemmelse, der afgrænsede tidspunktet for tilbagevendende søndagsarbejde, ville derfor have været at foretrække, men da der ikke var tilslutning til synspunktet, har jeg ikke insisteret på at bringe det frem til afstemning her i salen.“

Socialministeren fandt det heldigst at blive stående ved den foreslåede ordning. Der kunne nu dispenseres fra forbudet mod fremstilling af dagblade på helligdage efter kl. 9 morgen, men forudsætningen herfor måtte være, at såvel arbejdere som arbejdsgivere havde givet deres tilslutning dertil.

Lovforslaget vedtoges ved 3. behandling vændret og enstemmigt.